

[O. Kier.]

det fører ud i ganske uværdige Forhold. Vi laa under den tyske Besættelse vedrørende Bortgivelse af Arbejde og Kontrakter i den ene Grøft, og vi er nu godt paa Vej til at komme over i den anden.

Det danske Samfund skylder Industri- raadet og Industriens ledende Mænd en Tak for den maalbevidste Indsats, som ud- øvedes under Besættelsen for at opretholde Ordenen i Produktionen, og fordi det blev gjort muligt at gennemføre den Politik, at for enhver Industrileverance til Tyskland fik man forbeholdt sig Raastoffer til den danske Del af Produktionen. Arbejdet for Tyskerne er utvivlsomt ikke blevet større af den Grund, det er vel snarere blevet mindre, men det danske Samfund har faaet en Hjælp til Forsyningerne i Besættelses- aarene, samtidig med at der er sparet Millioner og Millioner.

Noget anderledes stiller det sig, naar man vender sig til Forholdene inden for Haandværkergrupperne, særlig Entreprenør- faget. Ledelsen af Entreprenørernes fag- lige Sammenslutning har fra Begyndelsen modsat sig at tage sig af Sagerne, og An- svaret ligger utvivlsomt paa Formanden, Civilingeniør Ejnar Thorsen. Resultatet blev for disse Omraader Kaos og Kaos og frit Spil for Tyskerne. Selv om det var en oprigtig national ment Modvilje mod at stille sig til Hjælp for Organisationen, som afgjorde Spørgsmaalet for Ingeniør Thorsen, saa kan det ikke gøre det. Det var Stats- minister Stauning, hvem der i Relation til disse Arbejder tillægges Udtalelsen: Vi kommer — mange af os i alt Fald — til at gøre noget, som vi ikke ønsker, og som man bagefter vil spytte paa os for, men derfor skal vi, der bærer Ansvaret, alligevel gøre det. Entreprenørforeningens Ledelse smøgede Ansvaret af sig, og Resultatet udeblev ikke. For Standen, som Hr. Thorsen repræsen- terer, blev det en Ulykke, og de af dens Medlemmer, som kom ind i Forholdene, er ganske øjensynligt blevet stillet helt ander- ledes end Industriens Mænd under ellers lige Forhold.

Jeg ønsker herfra at sige, at den Hen- vendelse, som Regeringen foranledigede til bestemte Firmaer, maa have dækket Ønsket om, at den godt organiserede Entreprenør- og Haandværkerstand gik ind i Arbejdet. Jeg ønsker at sige det her fra denne høje Talerstol, for mange hidtil agtværdige Haandværkere og Entreprenører er kommet i en højst beklagelig Situation, fordi de ikke har haft den fagmæssige Organisations Støtte, som særlig Værnemagerlov Nr. 2

favoriserede saa stærkt, fordi dens Organisa- tioner har svigtet dem. Og jeg vil saa hertil udtrykke min Beklagelse over, at Ingeniør Thorsen har faaet Sæde i Revisionsudvalget i Henhold til Lov Nr. 330 af Juli d. A. — og jeg forstaaer: endda foreslaaet af Mod- standsbevægelsen, altsaa ikke som Organisa- tionsformand, af hvilke, saa vidt jeg ved, ingen findes. Han er den eneste Erhvervs- og Organisationsformand, som sidder i dette meget vigtige Udvalg, om hvis Afgørelse der skal være Ro, paa samme Maade som der altid har været Ro og Agtelse fra alle Sider om de Afgørelser, der er truffet af Direktør Odel og hans Kontor. Det er den Organisationsformand, som har modarbej- det hele denne dansk indgaaede Ordning mest, og som derved ganske utvivlsomt har kostet Danmark Millioner og Millioner i Kroner. Det maa paa Forhaand kun beklages, ligegyldig hvor gode Forsæt Ingeniør Thorsen mener at kunne gaa ind i Arbej- det med.

Og saa skal jeg til Slut sige: vi har nu to Straffelove og faar nu altsaa disse to Love til. Hver Gang vi faar en Lov, anmeldes der en ny Lov. Det er rigtigt som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde: det knager allerede i Sammenføjningerne i de to første Love, men særlig vel i den første. Jeg sagde i min Indledning, at jeg vilde meget nødig være uden en Tilbagebetalings- lov, for der maa skaffes Ro. Befolkningen her i Danmark har naturligvis først i deres Sind Nødvendigheden af Afstraffelsen af de op- lagte grusomme Forbrydelser, derefter er det sikkert det almindeligste Ønske, at alle de økonomiske Spørgsmaal omkring Værne- magerarbejde og Arbejdet for Tyskerne under Besættelsen bringes under Revision, men saa tror jeg ogsaa, at Spændingen maa være udløst.

Jeg beklager derfor ligesom det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, og som det blev sagt ved Drøftelsen af den anden Straffe- lov, at vi ikke har faaet disse Love fremsat for længe siden. Det er muligt, at vi endnu ikke har sluttet Straffelovenes Række, at der kommer endnu en Straffelov — om man nu vil kalde den Tillægslov eller Amnestilov —, men der er for mig ingen Tvivl om, at hvis den her foreliggende Lov var blevet frem- sat før det sidste Straffelovstillæg, saa vilde Staten kunne have sparet en Del af de Ud- gifter, vi nu bliver nødt til at ofre paa Straf- feanstalter og deres Drift, og en Række af Mennesker vilde have undgaaet at blive smidt ud som asociale Individuer. Men hvis det endnu kan undgaaes ved disse Loves Over- vejelse, saa er det jo ogsaa et Resultat.